

PRESUDA SUDA

27. ožujka 1963.(*)

U spojenim predmetima 28-62, 29-62 i 30-62,

svaki povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. stavka 1. točke (a) i stavka 3. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice, koji je Sudu uputio Tariefcommissie (Carinska komisija, Nizozemska), nizozemski upravni sud koji odlučuje u zadnjem stupnju o sporovima iz područja oporezivanja, u postupcima pred tim sudom između

društva Da Costa en Schaake N.V., Amsterdam,

koje zastupaju H. G. Stibbe i L. F. D. ter Kuile, odvjetnici iz Amsterdama (predmet 28-62),

društva Jacob Meijer N.V., Venlo

(predmet 29-62),

društva Hoechst-Holland N.V., Amsterdam

(predmet 30-62),

i

Nizozemske porezne uprave,

koju zastupaju inspektori carina i trošarina u Amsterdamu (predmet 28-62), Venlu (predmet 29-62) i Rotterdamu (predmet 30-62),

o sljedećim pitanjima:

1. Ima li članak 12. Ugovora o EEZ-u izravnu primjenu na području država članica, kako tvrde tužitelji, odnosno drugim riječima, mogu li državljani takve države, na temelju dotičnog članka, zahtijevati pojedinačna prava koja sud mora zaštititi?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, je li došlo do nezakonitog povećanja carine ili se radi tek o razumnoj izmjeni carina primjenjivih prije 1. ožujka 1960., a takvu izmjenju, iako predstavlja povećanje u aritmetičkom pogledu, ipak ne treba smatrati zabranjenom na temelju članka 12.?

SUD,

u sastavu: A. M. Donner, predsjednik, L. Delvaux i R. Rossi, predsjednici vijeća, Ch. L. Hammes, A. Trabucchi (izvjestitelj), R. Lecourt i W. Strauss, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Lagrange,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Regularnost postupka koji je pokrenuo Tariefcommissie (Carinska komisija, Nizozemska) povodom zahtjeva za prethodnu odluku Suda na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u nije sporna i nema osnove da Sud pokrene postupak po službenoj dužnosti.
- 2 Komisija, koja je uključena na temelju odredaba članka 20. Poslovnika Suda EEZ-a, zahtijeva da se zahtjev odbije zbog nedostatka merituma, s obzirom da su pitanja za koja se traži tumačenje Suda u ovim predmetima već odlučena presudom 26-62 od 5. veljače 1963., kojom su obuhvaćena identična pitanja postavljena u sličnom slučaju.
- 3 Ta tvrdnja nije osnovana.
- 4 Naime, valja prije svega razlikovati obvezu koja se člankom 177. stavkom 3. nameće nacionalnim sudovima koji odlučuju u zadnjem stupnju od ovlasti koje se stavkom 2. dodjeljuju svakom nacionalnom sudu da uputi Sudu pitanje o tumačenju Ugovora.
- 5 Iako se zadnjim stavkom članka 177. bezrezervno zahtijeva od nacionalnih sudova za čije odluke nema pravnog lijeka na temelju nacionalnog prava – kao što je Tariefcommissie (Carinska komisija) – da upute Sudu svako pitanje o tumačenju koje im je postavljeno, ovlast tumačenja na temelju članka 177. koje je Sud već dao može tu obvezu lišiti korisnog učinka, a time i sadržaja.
- 6 To je osobito slučaj kada je postavljeno pitanje u bitnome identično pitanju koje je već bilo predmet zahtjeva za prethodnu odluku u sličnom slučaju.
- 7 Kada daje tumačenje Ugovora u okviru određenog spora pred nacionalnim sudom, Sud se ograničava na izvođenje značenja pravila Zajednice iz teksta i duha Ugovora, te ostavlja nacionalnom sudu da u tom predmetu primijeni tako tumačena pravila.
- 8 Takvo stajalište odgovara funkciji koja je dodijeljena Sudu člankom 177. da osigurava jedinstveno tumačenje prava Zajednice u šest država članica.
- 9 Da članak 177. nema takvu primjenu, postupovne odredbe članka 20. Statuta Suda, koji predviđa sudjelovanje u postupku država članica i institucija Zajednice, te članka 165. stavka 3. Ugovora, kojim se od Suda zahtijeva zasjedanje u punom sastavu, ne bi bile opravdane.

- 10 Taj aspekt djelovanja Suda u okviru članka 177. potvrđen je izostankom stranaka, u doslovnom smislu riječi, što karakterizira ovaj postupak.
- 11 Također je točno da članak 177. uvijek dozvoljava nacionalnom sudu, ako to smatra poželjnim, da pitanja o tumačenju ponovno uputi Sudu.
- 12 To proizlazi iz članka 20. Statuta Suda, na temelju kojeg se postupak određen za rješavanje prethodnih pitanja automatski pokreće čim takvo pitanje uputi nacionalni sud.
- 13 Stoga Sud treba donijeti odluku o ovim zahtjevima.
- 14 Tumačenje članka 12. Ugovora o EEZ-u koje se ovdje zahtijeva, dato je u presudi Suda 26-62 od 5. veljače 1963.

Sud je odlučio:

„1. Članak 12. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice proizvodi izravne učinke i daje pravnim subjektima subjektivna prava koja su nacionalni sudovi dužni zaštititi.

2. Kako bi se utvrdilo jesu li carine ili davanja s istovrsnim učinkom bili povećani protivno zabrani sadržanoj u članku 12. Ugovora, valja uzeti u razmatranje carine i davanja koje je predmetna država članica stvarno primjenjivala na dan stupanja na snagu Ugovora. Takvo povećanje može biti rezultat bilo promjene tarife koja dovodi do klasifikacije proizvoda u razred u kojem je jače opterećen davanjem, bilo povećanja carinske stope.

- 15 Pitanja o tumačenju postavljena u ovom slučaju identična su onima koja su riješena kako je gore navedeno i niti jedan novi element nije predložen Sudu.
- 16 U tim okolnostima Tariefcommissie (Carinska komisija) treba uputiti na prethodnu presudu.

Troškovi

- 17 Troškovi podnošenja očitovanja Sudu Komisije EEZ-a i vlada država članica ne nadoknađuju se.
- 18 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred Tariefcommissie (Carinska komisija), na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

uzimajući u obzir postupovne akte,

saslušavši izvješće suca izvjestitelja,

saslušavši usmena očitovanja Komisije EEZ-a,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika,

uzimajući u obzir članak 9., 12., 14., 169., 170. i 177. Ugovora o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Protokol o Statutu Suda Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Poslovnik Suda Europskih zajednica,

ponovno uzimajući u obzir presudu 26-62 od 5. veljače 1963.,

SUD,

odlučujući o pitanjima koja mu je uputio Tariefcommissie (Carinska komisija, Nizozemska) 19. rujna 1962., odlučuje:

- 1. Nema potrebe za novim tumačenjem članka 12. Ugovora o EEZ-u.**
- 2. Tariefcommissie (Carinska komisija, Nizozemska) treba odlučiti o troškovima ovog postupka.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 27. ožujka 1963.

[potpisi]

* Jezik postupka: nizozemski